

Τετάρτη 10 Απριλίου 2013

Χρίστος Αλεξίου

τ. Καθηγητής της Νεοελληνικής Φιλολογίας. Πανεπιστήμιο του Birmingham (1963- 1987)· Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων (1987-1988)· Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (1988- 1994)· Επίτιμο Μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων· Διευθυντής του περιοδικού «Θέματα Λογοτεχνίας» από την ίδρυσή του (1995 μέχρι σήμερα)· Μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού «Ουτοπία» από την ίδρυσή του (1992 μέχρι σήμερα)· Μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής του Συμποσίου Ποίησης. Έγραψε για την ποίηση του Κορνάρου, του Ρήγα Βελεστινλή, του Παλαμά, του Σικελιανού, του Βάρναλη, του Καρυωτάκη, του Μαβίλη, του Σεφέρη, του Ελύτη, του Ρίτσου, και του Δάλλα· για το θέατρο και την πεζογραφία του Καζαντζάκη, και για την πεζογραφία του Φραγκιά.

NAZIM XIKMET

ΣΤΗΘΑΓΧΗ

Αν η μισή καρδιά μου βρίσκεται, γιατρέ, δω πέρα
Η άλλη μισή στην Κίνα βρίσκεται
Με τη στρατιά που κατεβαίνει προς το Κίτρινο Ποτάμι.
Κ' ύστερα, να, γιατρέ, την πάσα αυγή
Την πάσα αυγή, γιατρέ, με τα χαράματα
Πάντα η καρδιά μου στην Ελλάδα ντουφεκίζεται
Κ' ύστερα, να, σαν οι φυλακισμένοι γέρνουνε στον ύπνο
Και σβήνουν στο νοσοκομείο τα τελευταία βήματα
Τραβάει ολόισια, γιατρέ, η καρδιά μου
Τραβάει, γιατρέ, στην Ισταμπούλ, σ' ένα παλιό ξύλινο σπίτι.
Κ' ύστερα, δέκα χρόνια τώρα, να, γιατρέ
Που τίποτα δεν έχω μες στα χέρια μου να δώσω στο φτωχό λαό μου
Τίποτα πάρεξ ένα μήλο
Ένα κόκκινο μήλο, την καρδιά μου.
Κ' είναι, γιατρέ, απ' αφορμή όλα τούτα
Που μες στα στήθια μου έχω τούτη την αρρώστια.
Όμως, γιατρέ, και μ' όλα τα ντουβάρια που μου κάθονται στα στήθια
Κοιτάω τη νύχτα ανάμεσα απ' τα κάγκελα
Κι όλη η καρδιά μου αντιχτυπά και στο πιο μακρινό αστέρι.

Απόδοση: Γιάννης Ρίτσος